

Razne stvari.

Naša cesarica umorjena. Grozovit dogodek, kakoršnih je malo v svetovni zgodovini, so naznaila poročila v soboto zvečer dne 10. t. m. Anarhist, čegar ime je Luigi Luccheni, je v Genevi na Švicarskem popoldne onega dne z bodalom zabodel

v srce cesarico Elizabeto. Kmalu nato je izdihnila svojo dušo, ne da bi jej bili kaj pomogli. — Presvetla cesarica se je rodila dné 24. grudna 1837 pri Monakovem iz bavarske vojvodske rodbine; dné 24. malega travna leta 1854. se je poročila z našim cesarjem in

Gospodinjška šola c. kr. kmetijske družbe. (Z dvorišča.)

dobila čvetero otrok: Nadvojvodinji Sofijo in Gizelo, potem cesarjeviča Rudolfa in naposled nadvojvodinjo Valerijo.

Avstrijski narodi žalujemo in bomo žalovali ob tej grozni nesreči, časopisi bodo polnili predale, govorili se bodo govori, a malokdo si bo zaklical: Et nunc reges intelligite, erudimini, qui iudicatis terram! Kdo je tega kriv, da je dvignil hudobnež

bodalo nad visoko, a nežno ženo, ki ni storila nikomur nič žalega? Vsa materijališka in neverska časnikarska in druga compagnia veže fraze o grozodejstvu in tuli zaradi anarhizma, a priznati neče, da je ona sama tega kriva, da je materijalizem s svojimi nauki, bodisi šolskimi, ali književnimi, tega kriv. Prostost, prostost, kričé. Dobro: prostost tudi za nazore in naklepe anarhistove! Po naukih materi-

jalizma ni mogel Luccheni ravnati drugače, kakor da je moril. Lucchenija bodo vendar kaznovali, njegovega očeta, materijalizem pa bodo dalje gojili na državne stroške po šolah, in slovstveniki ga bodo prodajali za denar ljudstvu — a brez kazni, brez graje, ker je veda prosta. Quousque tandem!

Gospodinjska šola v Ljubljani za kmetiške deklice se bo — tako smemo upati — otvorila prihodnjega meseca tega leta. To šolo je ustanovila in bo vzdrževala z državno in deželno podporo naša c. kr. kmetijska družba za Kranjsko. Nastanjena pa je v prav lepem novem poslopju na Poljanah

št. 42 poleg Marijanišča. V današnji številki podajemo nekaj slik tega poslopja zato, da se bodo Slovenci zanje bolj zanimali in zlasti imovitejši posestniki dali svoje hčere, ki so stare nad 16 let, v to šolo za višjo kmetijsko izobrazbo. Šolo bodo vodile šolske sestre, torej redovnice, v dobrem verskem duhu, pouk pa bo ves slovenski. Deklice se bodo učile vseh predmetov, katerih je treba slovenski gospodinji, vse pa bodo poskušale tudi dejansko. Učile se bodo zlasti kuhanja, šivanja, ravnjanja s perilom, potem živinoreje (posebej mlekarstva in za potrebo sirarstva), naposled vrtnarstva, ki se žal pri nas na kmetih goji tako malo. Ker ima Marijanišče obširno gospodarstvo, ki bo gojenkam v

Gospodinjska šola: Soba.

porabni (praktični) pouk, zato se bodo lahko vsega izučile do dobra. Mesečno plačilo je po 14 gl.; prošnje naj se pošiljajo sl. c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani.

Sežiganje mrličev. Kako so nekateri našinci malenkostni, a vendar dovolj zlobni, kaže to, da se vnamajo za sežiganje mrličev. Zdi se, da taki ljudje nimajo imenitnejših skrbij.

Oglejmo si prav ob kratkem to stvar. 1. Ali jo zahteva o l i k a? Trupla žgati (bralec naj si le živo misli vse posamezne okolnosti sežiganja) je vsekako surovo ravnjanje. Komur pa prija, ta naj bi šel ob sežiganju prav blizu ognja in se do polnih

pljuč nasrkal najprijetnejšega takega duha in dima. Potovalci opisujejo, kako ostudno je v Indiji, kjer sežigajo trupla. 2. Ali zahteva sežiganje z g o d o v i n a? Ne samo, da so poprej pokopavali trupla nego sežigali, kaže zgodovina, da je bilo pokopavanje vedno mnogo bolj splošno in v pravno boljših dobah kakor sežiganje. 3. Kaj pa pravi n a r a v a? Kaj je bolj naravno, ali truplo položiti v zemljo, da tam strohni, ali je tako nerodno in neokretno spraviti izpred očíj? Zemlja preminja vse stvari, bodisi rastlinstvo, bodisi živalstvo: zakaj bi tudi človeka ne izročali materi zemlji? 4. In potem kaj je c e n e j š e? Gotovo je pokopavanje cenejše kakor sežiganje. Kdor hoče imeti pri pokopu veliko zuna-